

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

K odpovědnosti zaměstnavatele za řízení služebního vozidla zaměstnancem v době, kdy přestal být držitelem řidičského oprávnění

V dnešní době je zcela běžné, že zaměstnanci používají služební automobily svého zaměstnavatele. Ať již je automobil užíván pouze k plnění pracovních úkolů či jako benefit i pro soukromé účely zaměstnance, zaměstnavatel, jako provozovatel vozidla, odpovídá za to, že automobil a jeho řidič splňují všechny podmínky stanovené zákonem o silničním provozu.[1]

V praxi však často činí problém kontrola řidičského oprávnění zaměstnance. Zaměstnavatelé sice zpravidla ověřují způsobilost zaměstnance k řízení motorových vozidel včetně platnosti řidičského oprávnění již při uzavření pracovní smlouvy, eventuálně před svěřením služebního automobilu danému zaměstnanci, ne všichni jsou si však vědomi toho, že tímto jejich povinnosti nekončí. K vyloučení, resp. omezení jejich odpovědnosti a dalších možných negativních následků je však třeba učinit další opatření.

Zaměstnavatel, který svému zaměstnanci umožňuje používat služební automobil, je provozovatelem vozidla podle zákona o silničním provozu a musí tak plnit všechny povinnosti, které tento zákon provozovatelům vozidel ukládá. V souladu s § 10 odst. 1 písm. b) a c) zákona o silničním provozu smí zaměstnavatel svěřit či přikázat řízení služebního automobilu pouze zaměstnanci, který je zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel, v potřebném rozsahu ovládá předpisy o provozu na pozemních komunikacích, a současně je držitelem platného řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel. Odpovědnost za to, že daný zaměstnanec bude splňovat stanovené podmínky po celou dobu užívání služebního automobilu, spadá plně na zaměstnavatele a jejich nesplnění pro něj bude mít negativní důsledky.

V první řadě již pouhým porušením některé z povinností stanovených v § 10 zákona o silničním provozu se zaměstnavatel (provozovatel vozidla) dopouští přestupku podle uvedeného zákona, za který mu hrozí pokuta až do výše 100 000 Kč.[2] Pro naplnění skutkové podstaty přestupku není vyžadován vznik škody či jiného nežádoucího následku. Nesplnění povinností stanovených v § 10 zákona o silničním provozu se může pro zaměstnavatele nepříznivě projevit i v řadě dalších situacích; například pokud zaměstnanec bez řidičského oprávnění (či jiným způsobem nesplňující podmínky pro řízení motorového vozidla dle zákona o silničním provozu) způsobí se služebním automobilem dopravní nehodu. Případy řízení vozidla bez řidičského oprávnění pojišťovny zpravidla řadí mezi výluky z nabízeného havarijního či jiného pojištění vozidla a zaměstnavateli tak může být odmítnuto pojistné plnění, ačkoliv by jinak na něj měl nárok. Nadto porušení zákonné povinnosti zaměstnavatele (provozovatele vozidla) může být rovněž soudy zohledněno ve sporech o náhradu škody vzniklé v souvislosti s dopravní nehodou způsobenou zaměstnancem bez řidičského oprávnění.

Vzhledem k výše uvedenému je třeba, aby zaměstnavatel přijal vhodná opatření umožňující důsledně ověřovat, zda zaměstnanci používající služební automobily mají platná řidičská oprávnění, resp. splňují všechny zákonem vyžadované podmínky pro řízení motorového vozidla. Kontrola řidičského oprávnění zaměstnance ještě před uzavřením pracovní smlouvy (či svěřením služebního vozidla)

nečiní žádné obtíže. Následně je však situace pro zaměstnavatele značně komplikovanější. Ze zákoníku práce[3] totiž přímo neplyne povinnost zaměstnance informovat zaměstnavatele o ztrátě řidičského oprávnění. Zaměstnavatel se tak bez součinnosti zaměstnance nemůže o této skutečnosti nijak dozvědět. Zaměstnavatelé nemohou spoléhat na to, že je zaměstnanci budou sami dobrovolně informovat o ztrátě řidičského oprávnění. Zvláště ne v případě řidičů z povolání, u nichž se jedná o ztrátu předpokladu pro výkon práce. Z tohoto důvodu je nutné, aby zaměstnavatel se zaměstnanci sjednal (nebo ve formě vnitřního předpisu zaměstnancům stanovil):

- i. povinnost neprodleně informovat zaměstnavatele o každé změně týkající se řidičského oprávnění (zejména ztrátě / odebrání / skončení platnosti řidičského oprávnění) a dále
- ii. povinnost zaměstnavatele v určitém časovém intervalu (např. každé 2 měsíce, jednou za půl roku) předkládat ke kontrole platný řidičský průkaz či alespoň písemné prohlášení o držení platného řidičského oprávnění.

Přijetí výše popsaných opatření formou uzavření smlouvy se zaměstnanci či vydáním vnitřního předpisu (který bude konkretizovat obecné povinnosti zaměstnance) bude zaměstnavateli sloužit jako důkaz o tom, že vynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možno požadovat, aby nesvěřil služební automobil / zamezil dalšímu řízení služebního automobilu zaměstnanci bez platného řidičského oprávnění. Hlavním přínosem zavedení těchto opatření je omezení rizika vzniku odpovědnosti zaměstnavatele za přestupek. U zaměstnavatelů, kteří jsou právnickými osobami mohou tato opatření vést i k úplnému zproštění odpovědnosti za spáchaný přestupek.[4] Kromě tohoto přijetí opatření rovněž snižuje riziko odmítnutí poskytnutí pojistného plnění ze strany pojišťoven.

Mgr. Lucie Kučerová,
advokátní koncipientka

LEGALITÉ
LAWYERS

[LEGALITÉ advokátní kancelář s.r.o.](#)

Václavská 12
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 200 700
e-mail: office@legalite.cz

[1] Zákon č. [361/2000](#) Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[2] § 125d zákona o silničním provozu.

[3] Zákon č. [262/2006](#) Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

[4] § 21 odst. 1 zákona č. [250/2016](#) Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Okamžité zrušení pracovního poměru učiněné z „opatrnosti“ zaměstnavatele ve světle judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Výroční zpráva ÚOOÚ za rok 2025: nové regulatorní priority v oblasti ochrany osobních údajů](#)
- [Vadné nařízení vlády č. 493/2025 Sb. a dopady fixace limitů drobných oprav na pronajímatele](#)
- [Nařízení PPWR: cesta do pekla dlážděná dobrými úmysly](#)
- [AML - od zákona č. 253/2008 Sb. k AMLR: co konkrétně musí česká povinná osoba změnit do roku 2027](#)
- [Podmíněné propuštění ve světle zásady ústnosti a přímosti](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)
- [Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice – natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)